

Nr 1191

Av herr **Alemyr m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 44, angående anslag för budgetåret 1970/71 till utrikesförvaltningen, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1040 i Första kammaren)

I proposition nr 44 har Kungl. Maj:t framlagt förslag angående vissa organisationsfrågor inom utrikesdepartementet. Vi har ansett oss böra i detta sammanhang aktualisera frågor rörande arbetet inom Europarådet. Det praktisk-tekniska regeringssamarbetet i Europarådet liksom det parlamentariska arbetet i rådets rådgivande församling har utvecklats kraftigt under de senaste åren. Rådets sekretariat i Strasbourg omfattar i dag 600 personer. Den årliga budgeten uppgår till omkring 46 milj. kr.

I skrivelse nr 39 till riksdagen om verksamheten inom Europarådets ministerkommitté framhåller utrikesministern att den svenska regeringen helhjärtat stöder det samarbete på det europeiska planet som bedrivs i Europarådets olika organ. De personalresurser som från svensk sida ställs till Europarådsarbetets förfogande är emellertid tämligen begränsade om man jämför såväl med andra medlemsstaters representation som med den svenska personalbesättningen vid andra internationella organisationer i Europa (OECD, EFTA, FN:s fackorgan). Det kan mot den bakgrunden finnas anledning överväga om Sveriges representation hos Europarådet motsvarar de behov som det svenska Europarådsarbetet aktualiserar.

Arbetet i Europarådet bedrivs dels genom ministerkommittén, dels genom den rådgivande församlingen. Den svenska regeringsrepresentationen vid Europarådet utövas av Sveriges ambassadör vid Europakommisionen i Bryssel. Vidare handläggs Europarådsärenden på heltid av en tjänsteman på UD i Stockholm. Sverige är dessutom företrätt av regeringsexperter i de flesta av de över 70 expertkommittéer som för närvarande är verksamma under ministerkommittén. Man kan räkna med att över 200 svenska statstjänstemannabesök varje år avläggs i Strasbourg i Europarådsärenden. Den svenska delegationen vid ministerkommittén tillbringar ungefär 16 arbetsveckor varje år i Strasbourg för ministermöten, ställföreträdamöten, arbetsgrupper och församlingsmöten.

Den rådgivande församlingen sammanträder årligen sammanlagt nära fyra veckor, varvid den svenska parlamentariska delegationen vistas i Strasbourg. Därtill kommer ett antal sammanträden med parlamentarikerutskott i Strasbourg. Församlingsarbetet har påtagligt ökat i omfattning under de senaste åren och lett till större krav på arbetsinsatser av

ministerkommittén. De förlängda församlingssessionerna kan förväntas medföra en ytterligare ansvällning av antalet församlingsförslag till ministerkommittén.

Det bör tilläggas att Europeiska kommissionen och domstolen för de mänskliga rättigheterna, som sammanträder i Strasbourg, har svenska representanter liksom att Europarådets ungdomscentrum regelbundet anordnar kurser där svenska ungdomsledare deltar.

Av övriga medlemsstater i Europarådet är följande representerade i Strasbourg med en delegationschef (ambassadör) samt ett råd eller förste sekreterare som andre man: Italien, Västtyskland, Storbritannien, Frankrike, Turkiet, Belgien, Nederländerna, Österrike och Schweiz. Danmark representeras av en ambassadör och en förste sekreterare i utrikesministeriet i Köpenhamn, vilka båda till huvuddelen av sin arbetstid ägnar sig åt Europarådsfrågor. Norges representant är ett ambassadråd i Bryssel som huvudsakligen sysslar med Europarådsfrågor. Som andre man fungerar en konsulent från norska UD som handlägger Europarådsfrågor i ministeriet. Förutom de skandinaviska staterna har Island, Luxemburg, Irland, Malta och Cypern ej representationer i Strasbourg.

Mot denna bakgrund finns det anledning överväga om den nuvarande ordningen med en tillresande delegation är den mest ändamålsenliga. Förbindelserna mellan Sverige och Europarådet är i dag så omfattande och mångskiftande att en fast representation väl skulle försvara sin plats bland våra multi- och bilaterala utlandsmyndigheter. De krav på förhandlingsberedskap, bevakning och rapportering, som vårt medlemskap i Europarådet ställer på oss, skulle bättre kunna tillgodoses av en fast delegation eventuellt med fortsatt anknytning till Bryssel-delegationen. Härtill kommer att en fast representation skulle utgöra en stödjepunkt och ett serviceorgan för de experter och parlamentariker som regelbundet besöker Strasbourg.

Tillkomsten av en dylik representation skulle slutligen också markera Sveriges konkreta intresse för en utveckling av Europasamarbetet över huvud taget.

Med stöd av vad ovan anförts får vi föreslå,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 44 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att formerna för den svenska representationen vid Europarådet i Strasbourg blir föremål för övervägande.

Stockholm den 19 mars 1970

Stig Alemyr (s)

Bengt Sjönell (cp)

Mats Hellström (s)

Bertil Ohlin (fp)